

“We Use Only the Oldest Ingredients!”: The Mitzvah of *Yoshon* Grain

Ohr Chadash Adults
Rabbi Jonathan Bienenfeld

ויקרא פרק כג (פ' אמר)

(יד) וְלֶחֶם וְקָלִי וְכַרְמֶל לֹא תֹאכְלוּ עַד־עֵצָם הַיּוֹם הַזֶּה עַד הִבִּיאֲכֶם אֶת־קֶרְבֶּן אֱלֹהֵיכֶם חֲקֹת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכֹל מִשְׁבְּתֵיכֶם:

(טו) וּסְפַרְתֶּם לָכֶם מִמַּחֲרַת הַשַּׁבָּת מִיּוֹם הִבִּיאֲכֶם אֶת־עֹמֶר הַתְּנוּפָה שִׁבְעַ שַׁבָּתוֹת תְּמִימֹת תִּהְיֶינָה:

Leviticus 23 (Parshat Emor)

(14) You shall not eat bread or roasted kernels or plump kernels until this very day, until you bring the offering of your G-d; it is an eternal decree for your generations in all your dwelling places. (15) You shall count for yourselves—from the morrow of the rest day, from the day when you bring the Omer of the waving—seven weeks, they shall be complete.

מנחות סח.

רב ושמואל דאמרי תרוייהו: בזמן שבית המקדש קיים - עומר מתיר, בזמן שאין בית המקדש קיים - האיר מזרח מתיר.

Talmud Menachot 68a

Rav and Shmuel both said: At a time when the Temple stands, the Omer permits [the eating of new grain]; at at time when the Temple does not stand, the illumination of the eastern sky permits it.

ערלה פרק ג' משנה ט'

החדש אסור מן התורה בכל מקום והערלה הלכה והכלאים מדברי סופרים:

Orlah, Chapter 3, Mishna 9

Chadash is biblically prohibited everywhere; and *Orlah* by *halacha*; and *Kilaim* rabbinically.

קידושין פרק א משנה ט

כל מצוה שהיא תלויה בארץ אינה נוהגת אלא בארץ ושאינה תלויה בארץ נוהגת בין בארץ

בין בחוצה לארץ חוץ מן הערלה וכלאים רבי אליעזר אומר אף מן החדש:

Kiddushin, Chapter 1, Mishna 9

Every mitzvah that is dependent upon the Land applies only in the Land, and that is not dependent upon the Land applies both in the Land and outside the Land, with the exception of *Orlah* and *Kilaim*. Rabbi Eliezer says, *Chadash* as well.

רמב"ם הלי מאכלות אסורות יב

החדש כיצד כל אחד מחמשה מיני תבואה בלבד אסור לאכול מהחדש שלו קודם שיקרב העומר בט"ז בניסן שנאמר ולחם וקלי וקרמל לא תאכלו, וכל האוכל כזית חדש קודם הקרבת העומר לוקה מן התורה בכל מקום ובכל זמן בין בארץ בין בחוצה לארץ בין בפני הבית בין שלא בפני הבית, אלא שבזמן שיש מקדש משיקרב העומר הותר החדש בירושלים, והמקומות הרחוקין מותרין אחר חצות שאין בית דין מתעצלין בו עד אחר חצות, ובזמן שאין בית המקדש כל היום א כולו אסור מן התורה, ובזמן הזה במקומות שעושין ב שני ימים טובים החדש אסור כל יום י"ז בניסן עד לערב מדברי סופרים.

Maimonides, Laws of Forbidden Foods, 10:2

What is *Chadash*? Any one of the five species of grain—it is forbidden to eat such new grain prior to the bringing of the Omer on the 16th of Nissan...in all locales and at all periods of time, be it in the Land or outside the Land, be it in the presence of the Temple or not in the presence of the Temple...

שולחן ערוך יו"ד רצג

סעיף ב

ב איסור החדש נוהג בין בארץ בין בח"ל, בין בשל ישראל ב בין בשל עובד כוכבים.

Shulchan Aruch, Yoreh Deah, 293:2

The prohibition of *Chadash* applies both in the Land and outside the Land, both to that which belongs to a Jew and that which belongs to a gentile.

שם סעיף ג

תבואה ב א שלא השרישה קודם לט"ז בניסן, אסורה עד ה שיבא העומר הבא. הגה: ג א ומי"מ כל סתם תבואה שרי לאחר הפסח, ד מכח ספק ספיקא, ספק היא משנה שעברה. ואם תמצא לומר

משנה זו, מ"מ דלמא נשרשה קודם העומר (טור בשם [הרא"ש](#)). ובמיני תבואה שזורעים ודאי לאחר פסח, כגון במקצת מדינות שזורעין שבולת שועל ושעורים לאחר פסח, אז יש לו להחמיר [ה](#) אחר הקציר, אם לא שאין דלתות המדינות נעולות, ורוב התבואה באה ממקום אחר שזורעין קודם הפסח (הגהות מיימוני פי"א מהמ"א ותוס' ספ"ק דקידושין). וכן בזמן שימות החורף [ג](#) נמשכים לאחר פסח, ובכל הגליל ההוא זורעים לאחר פסח דברים הנזכרים, יש להחמיר ולחוש מן הסתם. [ד](#) אבל אין להורות לאחרים במקום שרוב שתייתן ואכילתן ממינים אלו, [ו](#) כי [ז](#) מוטב שיהיו שוגגין ואל יהיו מזידין (כן משמע בטור בשם הרא"ש [ות"ה סימן קנ"ח / קצ"א](#)).

Ibid, Article 3

Grain that did not take root prior to the 16th of Nisan is prohibited until the offering of the coming Omer.

Rema: Nevertheless, ordinary grain is permitted after Pesach on the strength of a “double-doubt”: it is unknown if it is from last year [or this year], and if it be presumed that it is from this year, in any event, it may have already taken root prior to the bringing of the Omer.

And regarding grain which was certainly sowed after Pesach, such as is the case in some regions where they sow oats and barley after Pesach, then one should be strict to wait until after the [time of the] harvest, unless it is the case that the doors to the region are “unlocked” and the bulk of the grain comes from another region in which they sow after Pesach.

And similarly, at a time when the days of winter extend until after Pesach and in that entire area they sow those items mentioned after Pesach, one should be strict and generally suspect [that the available grain is *Chadash*]

But one should not instruct others of this in a place where the bulk of what one drinks and eats is of these grains, for it is better that they [violate the law] unintentionally rather than intentionally.

ערוך השלחן יו"ד רצג סעי' ב

וכיון דהוי דרבנן הדבר פשוט כמ"ש הגדולים שלא גזרו על מדינות הרחוקות מארץ ישראל דכל מצות התלויות בארץ כשגזרו רבנן על ח"ל לא גזרו רק על המדינות הקרובות לא"י כמו תרומות ומעשרות

Aruch Hashulchan, Yoreh Deah, 293:20

And since it is a rabbinic [prohibition], it is obvious—as the great authorities have written—that they did not decree it upon those regions that are distant from the Land of Israel. For all mitzvot that are dependent upon the Land, when the Rabbis decreed [by

extension] upon regions outside of Israel, they only decreed so upon those regions which are close to the Land of Israel, as is the case regarding *Terumot* and *Ma'asrot*.

בית חדש יו"ד סי' רצג ס"ק ג

משמע ודאי דאינו אסור אלא בשל ישראל וכדמוכח גם כן מדברי הרמב"ם שלא כתב (בפ"י דמעשר שני ה"ט) דאסור בשל גוים אלא גבי ערלה וכלאי הכרם אבל בחדש כתב (בפ"י ממאכ"א ה"ב) בסתם אסור דמשמע דאינו אסור אלא בשל ישראל ואיכא לתמוה טובא אדברי רבינו שלא שם לבו לדבריו שבפסקיו ואולי שלפי שראה שכך היה נוהג לאיסור כמו שכתב בתשובה לכך עלה בדעתו שתשובה זו עיקר דלא כפסקיו אבל אין זה כלום דאף על פי דהחמיר לעצמו אפילו הכי לאחרים אין להורות אלא כפי העולה מן הסוגיא והנח להם לישראל אם אינן נביאים הם בני נביאים ועוד נראה דאפילו הוא פרוש ומחמיר לעצמו אין לנהוג איסור אלא ביושב בביתו אבל אם מיסב בסעודה עם תלמידי חכמים שנוהגין היתר אסור לו לנהוג איסור בפניהם ואין צריך לומר במקום גדולים ממנו והארכתי בתשובה (ע"י שו"ת הב"ח החדשות סי' מב, מח, מט) בס"ד:

Bayit Chadash, Yoreh Deah, 293:3

It is evident that it is certainly not prohibited unless owned by a Jew, as is proven likewise from the words of Maimonides. For he does not write that it is prohibited when owned by gentiles except in regards to *Orlah* and *Kilaei HaKerem*. But regarding *Chadash*, he wrote plainly that it is prohibited, which makes it evident that it is only prohibited if owned by a Jew.

And there is cause for astonishment at the words of our Rabbi[, Rabbeinu Yaakov] for having not paid attention to the words [of his father, Rabbeinu Asher] in his halachik rulings. And perhaps it was because he saw that he was [personally] accustomed to treating [*Chadash* of gentiles] as forbidden, as he wrote in the responsum, and so it seemed to [Rabbeinu Yaakov] that this responsum was primary, not in accordance with his halachik rulings. But this is without merit. For even though [Rabbeinu Asher] was strict upon himself, nevertheless, one should only rule for others in accordance with what arises from the passage of the Talmud. And Israel should be presumed as the children of prophets, if not prophets themselves.

And it also would seem that even if one is ascetic and is strict upon himself, he should only treat this as prohibited when he is in his own home. But if he joins a meal with other scholars who treat this as permitted, it would be forbidden for him to treat it as forbidden in their presence, and it goes without saying if he is in the presence of those greater than he...

משנה ברורה סי' תפט ס"ק מה

ומ"מ רוב העולם אין נזהרין כלל באיסור חדש ויש שלמדו [נב] עליהם זכות לפי שהוא דבר קשה להיות זהיר בזה ולכן סומכין מפני הדחק על מקצת הראשונים שסוברין שחדש בחו"ל אינה אלא מד"ס שגזרו משום א"י ולא גזרו אלא במקומות הסמוכין לא"י כגון מצרים ובבל ויש שלמדו עליהם זכות שסוברין שחדש אינו נוהג אלא בתבואה של ישראל אבל לא בשל עכו"ם ולפ"ז צריך להזהיר לישראלים שיש להם תבואה זרועה בשדות שלהם שינהגו בה איסור חדש. והנה אף שאין בידינו למחות ביד המקילין מ"מ כל בעל נפש [נג] לא יסמוך על התירים הללו ויחמיר לעצמו בכל מה שאפשר לו כי להרבה גדולי הראשונים הוא [נד] איסור דאורייתא בכל גוונ.

Mishna Berurah 489:45

Nevertheless, most people are not at all careful regarding the prohibition of *Chadash*. And there are those that have provided possible justification for it is a very difficult matter to be careful in this matter. And therefore they have relied—because of the difficult circumstances—on the few *Rishonim* who held that *Chadash* is only rabbinically prohibited outside the Land, their having decreed it because of the prohibition in the Land, and only decreed it for those regions close to the Land, such as Egypt and Babylonia. And others have provided the possible justification that *Chadash* applies only to grain belonging to a Jew, but not that which belongs to a gentile. And according to this, one must warn those Jews who have grain growing in their own fields, that they must treat it as susceptible to the prohibition of *Chadash*.

Now, even though we have no ability to protest against those who are lenient, it is nevertheless incumbent upon every *Ba'al Nefesh* to not rely upon these leniencies and to be strict upon himself as much as he is able. For according to many great *Rishonim* it is a biblical prohibition in all circumstances.